

Навошта трэба вучыцца? Напэўна, каб здабыць веды, стаць разумнымі. У гэтым нам дапамагаюць бацькі, настаўнікі, катэхеты, якія імкнуцца перадаць важныя жыццёвыя ўрокі. Але ёсць яшчэ адзін вельмі добры Настаўнік – Езус. Праз сваё Слова і сакраманты Ён хоча паказаць кожнаму з нас шлях у Краіну вечнага жыцця. Трэба толькі слухаць Яго і прасіць у малітве аб ласцы мудрасці.

Пра тое, як важна быць паслухмяным, прыслухоўвацца да парад старэйшых, будзе наступнае апавяданне Бруна Ферэйра. На невялікай ферме сярод палёў бедны сельскі жыхар скардзіўся:

– Таксама і ў гэтым годзе прапала жыта, авёс і ячмень.

На такой зямлі толькі персікі добра растуць. Але шукаць іх трэба ў Іншай Краіне. Яна знаходзіцца вельмі далёка, а я не маю ні сіл, ні часу.

Пачуўшы гэтыя нараканні, яго сын Сандрына рашуча сказаў:

– Туды магу пайсці я і мая сястра Ларэта. Мы ўжо дарослыя і вельмі хацелі б убачыць Іншую Краіну.

Бацькі цяжка ўздыхнулі. Яны не хацелі адпускаяць дзяцей у такую далёкую дарогу, аднак пагадзіліся. Купілі ім дабrotныя чаравікі і прыгатавалі ежу на вандроўку. † Дзеці з радасцю вырушылі ў шлях. Калі апынуліся на беразе вялікага балота, да іх падыйшла чапля і сказала:

– Я Даўганогі Майстар, гаспадар балота. А хто вы такія і што тут шукаеце?

– А мы брат з сястрой, хочам перайсці праз балота, – адказалі дзеці.

– Гэта немагчыма! – усклікнула чапля. – Каб прайсці праз балота, патрэбны доўгія ногі – такія, як мае, каб не ўгразнуць у багне па шыю.

– А я паспрабую! – рашуча сказаў Сандрына і пайшоў наперад. Але хутка пачаў тануць у балоце.

Дзяўчынка працянула руку брату і, цягнучы з усіх сіл, дапамагла яму выйсці на бераг.

– Гм... – прамармытала чапля. – Прысядзьце і паслухайце мяне. Вы можаце зрабіць сабе хадулі з доўгіх кіёў. Гэта будуць вашы драўляныя ногі, якія і дапамогуць прайсці праз балота.

Дзеці знайшлі 4 доўгія кіі. Чапля паказала ім, як зрабіць хадулі. Калі яны былі зроблены, Сандрына і Ларэта ўсталі на іх, падзякавалі чаплі і з лёгкасцю прайшлі праз

балота.

– Ух! Атрымалася! – уздыхнуў Сандрына, калі яны былі на другім беразе вялікага балота.

Ларэта, аднак, не вельмі ўзрадавалася:

– Паглядзі на тую скальную сцяну перад намі. Яна высокая, як башня, і не бачна яе канца!

– Нічога, паспрабуем, – сказаў Сандрына і пачаў узыходзіць на гару. Аднак хутка саслізгнуў на зямлю.

– Што будзем рабіць? – спыталася Ларэта.

Тады да іх падышла малпа і сказала:

– Я Майстар Чатыры Рукі. А вы хто такія і чаго хочаце?

– Мы двое дзяцей, хочам узабрацца на скалу.

– Гэта немагчыма! – запярэчыла малпа. – Каб узабрацца на вялікую скалу, трэба быць такой жа спрытнай, як я. Але ёсць адзін спосаб. З вашых хадуляў пры дапамозе дрэва можна зрабіць лесвіцу.

Калі лесвіца была зроблена, дзеці падзякавалі малпе і лёгка ўзышлі на вяршыню скалы. Спусціліся з яе і пайшлі далей, аж пакуль не натрапілі на вялікае возера.

– Паглядзі, там бачна Іншая Краіна, а там растуць персікі! – усклікнуў Сандрына.

Ларэта ўздыхнула:

– Магчыма... Але ці ты не бачыш, якое шырокае гэтае возера? Мы не пераплывём яго ніколі!

– Давай паспрабуем! – крыкнуў Сандрына і ўскочыў у ваду. Яна аказалася вельмі сцюдзёнай, і хлопчык хутка выбег на бераг.

У гэты час да іх падплыла качка і сказала:

– Я Майстар Спадарожны Вецер. А вы хто такія і чаго хочаце?

– Мы дзеці. Хочам пераплыць гэтае возера.

– Немагчыма, – сцвердзіла качка. – Вада тут вельмі халодная, а возера – шырокае. Аднак ёсць адзін спосаб. Можаце пабудаваць са сваёй лесвіцы човен і вёслы, каб пераплыць возера.

Сандрына і Ларэта працавалі пад кіраўніцтвам качкі з вялікім запалам. У хуткім часе човен быў гатовы. Дзеці падзякавалі качцы і, энергічна вяслючы, пераплылі на другі бераг возера.

– Ох, які прыгожы човен! – сказаў прынец, якога яны сустрэлі там. – Ніколі не бачыў такой прыгажосці... Хачу мець яго!

Прынец падараваў дзецям торбачку залатых манет. Сандрына і Ларэта ззялі ад радасці.

– Цяпер мы зможам купіць шмат персікавых дрэў! – сказаў Сандрына. – За рэшту набудзем каня і павозку, каб усё перавезці. Мы ўжо навучыліся пераадольваць перашкоды, таму вернемся да нашых бацькоў іншым, больш простым шляхам.

□ □ □

Аўтар: С. Вераніка Блізнюк FMA
23.09.2018 00:00

Відомо, що в Україні вживають переважно українську мову, а в Росії – російську. Тому, щоб зрозуміти, чи є це мовою, якою користуються в Україні, потрібно знати українську мову. Але це неможливо, якщо ви не знаєте української мови. Тому, щоб зрозуміти, чи є це мовою, якою користуються в Україні, потрібно знати українську мову. Але це неможливо, якщо ви не знаєте української мови.